

Kimramåla – en kulturhård

Foto: Rolf Ljung

Spelmännen Bengt Löfberg och Erik Pekkari drar igång musiken.

En gammal släktgård i Kimramåla mellan Alsterbro och Kråksmåla har blivit en kulturhård där det smids god musik. Folkmusikanterna Eva och Bengt Löfberg bjuder sommartid in musikvänner till en veckolång träff med spel, dans, hantverk och trevlig samvaro. Välmeriterade riksspelmän träffas och utvecklar sin konst. Ungdomar lyssnar och lär. Musiktraditioner överförs från generation till generation. I Kimramåla är dansen fundamental.

I lilla Kimramåla spelar folklig kultur en stor roll

Den gamla släktgården i Kimramåla är en kulturhård där ett brinnande engagemang för musik, dans och folkliga traditioner överförs mellan generationerna.

Den lilla byn Kimramåla, mellan Alsterbro och Kråksmåla, är under en intensiv sommarvecka något av centrum för spelmansmusiken och folkdansen i södra Sverige.

Eva och Bengt Löfberg bjuder in sina musikvänner till samvaro i musikens tecken. Veckan har blivit en institution som många spelmän runt om i Sverige återkommer till år efter år, decennium efter decennium.

Hundra musiker och dansare

– Ja, vi har faktiskt samlats här i drygt 30 år nu, konstaterar Bengt Löfberg när han går runt och snackar med alla musiker och dansare som infunnit sig till året träff.

Som mest är man i år bortåt etthundra personer som spelar, dansar, lagar mat, äter och ägnar sig åt allehanda hantverk tillsammans.

– Det började med en liten kompis-träff 1968. Vi var väl fem-sex personer som träffades här på gården, berättar Bengt.

– Sedan har det växt till en rätt stor musikträff där samvaron är nog så viktig som själva musiken.

På Fagerhults marknad

I mitten av juli brukar bilarna rulla in i Kimramåla och en tältstad växa upp på gårdsplanen hos Eva och Bengt Löfberg.

Instrumenten kommer fram och det blir improviserat spel, spontana musikantmöten, i varje vrå.

Välmeriterade riksspelmän hittar varandra. Ungdomar lyssnar och lär. Spelmanstraditioner förs vidare.

Ett stående inslag i musikveckan är sedan 20 år tillbaka att hela gänget tar med sig instrumenten och en lördag åker till Fagerhults marknad för att spela. Strandgården vid marknadsplatsen fylls till sista plats när musikanterna drar igång.

Den fundamentala dansen

Dansen är fundamental i Kimramåla. Det dansas på logen nätterna igenom och man håller kurser för dem som vill lära mer.

För Bengt Löfberg, riksspelman och innehavare av Zornmedaljen i guld, är det viktigt att hitta den gamla genuina folkmusiktonen. Det innebär att kopplingen mellan musik och dans är mycket stark. Spelades det så dansades det förr i tiden. Så är det också idag i Kimramåla.

Mäster Bengt, som vi nog tors kalla

Ibland blir det en stund över för samtal på verandan i sommarkvällen. Christina From från Gnesta i Södermanland och värden Bengt Löfberg har mycket att prata om. De är båda med i den jury som bedömer vilka musiker i landet som får bli riksspelmän.

honom, har även en rad likasinnade, något yngre, musikanter omkring sig. Där finns bl a Pelle Björnlert, fiol, och Erik Pekkari, durspel och cittra.

När den här trion kommer loss svänger det så att logdörrarna fladdrar. Det är inte minst deras nyutkomna CD Mi-

kaelidansen ett bevis för.

Det smids mycken god musik i kulturhärden i Kimramåla.

Rolf Ljung

Cittran har fått en renässans i folkmusiken och hörs tillsammans med fioler i tältlägret i Kimramåla.

Maten är förstås en viktig del i samvaron. Idag blir det sill och potatis. Marie Ljungdahl, Osby, och Tove Ej-sing Olesen från Fyn i Danmark, kollar att allt är på plats i köket.